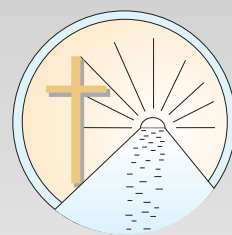

SIONS

Missionstidning

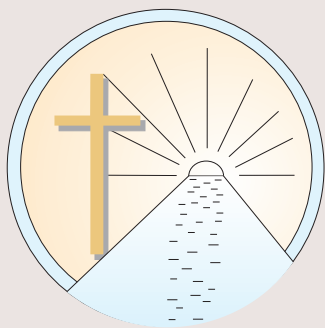

Nr 1/2024

*Herren ska ta sig an sitt folks sak och förbarmar sig
över sina tjänare, när han ser att deras kraft är
borta och att ingen finns kvar, varken slav eller fri.*

FEMTE MOSEBOKEN 32:36

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

ANSVARIG REDAKTÖR

Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 217 5410

REDAKTIONSRÅD

Maria Sundkvist, Ida Snell-
man, Kristian Gäddnäs,
Magnus Enlund, Eva Hagnäs,
Linnea Grankulla, Karl-Henrik
Snellman

LAYOUT

Firma David Forsblom
Tfn +358 50 408 6989
david.l.e.forsblom@gmail.com

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

TRYCK

Forsberg Printed
Communication Oy Ab

SIONS

Missionstidning

Nr 1/2024

REDAKTÖRENS HÄLSNING Den stora utmaningen
för de kristnas gemenskap 4-5

Gemenskap med andra bekännelser
– som lutheraner i Albanien 6

Zions Missionstidning för 80 år sedan 7

Kallad till Herrens tjänst 8-10

När till Jordan vår Herre drog 11

Predikantweekend hösten 2023 12-13

BARNATRO Guds vapenrustning 14-15

Presentation av nya verksamhetsledaren
för hemlandsmissionen 16-17

UNGDOMSFLIK Att vara vän och fiende
till Gud 18-19

Bibelskolor i Norden 20-21

Faddrar för församlingslokal 22

Annonser och information
om prenumerationer 23

Kommande helgdagar

Trettondagen • MATT 2:1-12 • *Jesus, världens ljus*

Första söndagen efter trettondagen • LUK 3:15-18, 21-22 • *Dopets gåva*

Andra söndagen efter trettondagen • LUK 4:16-21 • *Jesus uppenbarar sin gudomliga kraft*

Tredje söndagen efter trettondagen • MARK 1:29-39 • *Jesus väcker tro*

Tredje söndagen före fastetiden (Septuagesima) • LUK 17:7-10 • *Den oförtjänta nåden*

Kyndelmässöndagen • LUK 2:22-23 • *Kristus, utstrålningen av Guds härlighet*

BEKÄNNELSESKRIFTERNA

Schmalkaldiska artiklarna / Tredje delen

/ Om evangeliet, dopet och barndopet

Om evangeliet: Vi vilja nu återvända till evangeliet, som på mångahanda sätt giver oss råd och hjälp mot synden, ty Gud är översvallande rik i sin nåd. Först genom det muntliga ordet, varigenom syndernas förlåtelse predikas i hela världen, vilket är evangeliets egentliga uppgift och ämbete. För det andra genom dopet. För det tredje genom altarets heliga sakrament. För det fjärde genom nycklarnas makt och även genom bröders samtal med varandra och tröstande av varandra, (såsom det heter) Matt 18: »Varest två eller tre äro församlade« o.s.v.

Om dopet: Dopot är ingenting annat än Guds ord med vatten enligt hans instiftelses ordning eller, såsom Paulus säger, »ett bad i kraft av ordet«, och såsom även Au-

gustinus säger: »Ordet må komma till elementet, och så uppstår sakramentet.« Därför kunna vi icke instämma med Thomas och predikaremunkarna, som glömma ordet och säga, att Gud har nedlagt en andlig kraft i vattnet, vilken genom vattnet avtvår synden, och icke heller med Scotus och barfotamunkarna, som lära, att dopet avtvår synden genom Guds viljas verkan och att detta avtvående sålunda sker allenast genom Guds vilja, men icke alls genom ordet eller vattnet.

Om barndopet: Här lära vi, att man skall döpa barnen, ty även dessa äro inneslutna i den utlovade frälsningen, som blivit verklighet genom Kristus, och den får kyrkan icke undanhålla dem. +

MÖTES- KALENDER

31.12–1.1	Karleby
6–7.1	Risöhall
13–14.1	Flynängen
20–21.1	Bosund
27–28.1	Skutnäs, Lepplax

Innan tron kom hölls vi instängda och bevakade av lagen tills tron skulle uppenbaras. Så blev lagen vår övervakare fram till Kristus, för att vi skulle förklaras rättfärdiga av tro. Men när tron väl har kommit står vi inte längre under någon övervakare. Alla är ni Guds barn genom tron på Kristus Jesus. Alla ni som blivit döpta till Kristus har iklätt er Kristus. Här är inte jude eller grek, slav eller fri, man och kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus. Och om ni tillhör Kristus är ni avkomlingar till Abraham, arvingar efter löftet.

GALATERBREVET 3:23–29

Den stora utmaningen för de kristnas gemenskap

FINNS DET NÅGOT SVÅRARE än att vara tillsammans? Endast att vara åtskilda är svårare! Kristi världsvida kropps enhet är en särskilt viktig sak och ett böneämne för Kristus. Dess speciella betydelse understryks av att Kristus gjorde det till huvudtemat för sin översteprästerliga förbön (Joh 17). Genast efter bönen gick Jesus till Getsemane och blev fångslad. Symboliserar efterspelet som bönen fick själafrändens försök att förhindra gemenskapen mellan Gud och människor? Ja.

JOHANNES 17 – ENHETENS KAPITEL

Jesu översteprästerliga förböns uppfattning om enhet bygger på den treenige Gudens verk. Ordet »härlighet« upprepas där åtta gånger. Härlighet är ett särskilt ord, som syftar på Israels Guds närvaro. I detta ka-

pitel skapar Faderns verk, Andens verk och Sonens verk en grund där Sonen får Faderns härlighet och förmedlar den till sina apostlar. De förmedlar den sedan i sin tur (med den helige Andes ledning, Joh 20:22–23) till dem som hör Guds ord via apostlarna. Apostlarnas verksamhet är beroende av Jesu ord och förbön. I Johannes beskrivning tas Gud, Hans verk och föremålet för det, församlingen, in i en och samma Guds härlighets närvaro. För Johannes är enhet till sitt innehåll i sista hand den kristnas och Guds enhet i Guds härlighet.

Vi kommer in i Guds härlighet burna av Guds ord. I Jesu bön är Guds ords sannings uppgift att helga åhöraren, ge tro på Kristus. På så sätt går Guds härlighet vidare ut i hela världen buren av evangeliets ord. På denna tanke byggde också »ljusets fest« på Jesu tid, då ljus som hämtats från templet fördes ut i natten för att lysa upp också de mest avlägsna platserna i Jerusalem.

Vad är människans och församlingens andel i detta Guds verk? Människans, Kristi församlings, andel är att få vara föremålet för Guds frälsningsverk och sedan också Guds arbetskamrat, genom vilken Gud för sitt frälsande ord vidare. Gud lyser upp sin församling så att denna ska kunna föra ljuset vidare till andra. Gud frälser, församlingen är en tjänare.

Enhetens grundstenar är alltså: Gud, Gud och Gud. Enheten är Guds verk och innebär gemenskap med Gud.

Enhetens grundstenar är alltså: Gud, Gud och Gud. Enheten är Guds verk och innebär gemenskap med Gud. Det är viktigt att vi förstår detta, eftersom det mänskliga förståndet leder oss i en annan riktning. Rent mänskligt tänker vi att de kristnas enhet skapas när kristna beslutar sig för att börja samlas. Ja, att komma samman är en bra sak, men enhet är mycket mer än så, som vi har läst ovan.

Vi vill alltså samlas eftersom vi är ett och hör ihop. Men sedan börjar problemen. På grund av människans svaghet och gamla natur har Kristi församling inte alltid förmått vandra tillsammans. Denna smärtsamma sanning måste vi var och en medge. Inte ens apostlarna förmådde alltid arbeta tillsammans; också bland dem hände det ibland att *»så skarp blev deras tvist att de skildes åt«* (Apg 15:39).

Den gamla naturen försöker tillsammans med själafienden alltid slå till mot det viktiga, det vill säga Guds ords rena lära. Utan ett rent Ord finns ingen sanning, utan sanning finns ingen helgelse och ingen gemenskap med Guds härlighet. När Satan lyckas ta bort det rätta Gudsordet får han själv mycket livsrum. Han börjar skapa många kontakter, många typer av »gemenskap«, som dock alla är konstgjorda och kan liknas vid att bygga upp Babels torn igen. Men gemenskap med Gud varken kan eller vill Satan skapa. Och när den fattas, fattas allt.

Vi vill alltså samlas eftersom vi är ett och hör ihop. Men sedan börjar problemen. På grund av människans svaghet och gamla natur har Kristi församling inte alltid förmått vandra tillsammans.

Eftersom verklig gemenskap är något som endast Guds ords sanning kan skapa har vi bara ett läkemedel för att behandla såren som avsaknaden av gemenskap orsakar – att låta Guds ords sanning leda tron, läran och bekännelsen. Så ville reformatörerna göra. Församlingarnas herdar måste alltid vara redo att diskutera Ordet och läran också med de kristna som samlas på andra platser. Under alla omständigheter är de kristna *»en kropp i Kristus«* (Rom 12:5). Ordet vittnar också om att *»Herren känner de sina«* (2 Tim 2:19), och det är alltid bra att komma ihåg. Ingen av oss har orsak att vara högmodig. Människan ser inte längre än till det yttre. ✚

Vesa Pöyhtäri

För en fallstudie kring den tematik som behandlas i den här artikeln, se nästa sida.

Gemenskap med andra bekännelser – som lutheraner i Albanien

I MISSIONSARBETET I ALBANIEN har vi fått möta också sådana kristna som inte delar samma bekännelse som vi. Där finns mycket få lutheraner, ett litet antal så kallade frikyrkliga, ett litet antal baptister och ett större antal romersk-katolska, medan den största gruppen är grekisk-katolska kristna. På andra sidan har vi den största befolkningsgruppen, muslimerna, som är betydligt fler till antalet än alla kristna tillsammans.

Frågan om de kristnas gemenskap möter vi i en annan skala i Albanien än här i Finland. I vårt arbete har vi velat vara öppna i förhållande till de andra kristna konfessionerna. Vi behöver varandra! Vi har bett tillsammans med dem och önskat dem välsignelse och Guds beskydd i deras arbete. Vi har också strävat efter att på Ordets och bekännelsens grund fastställa vad vi kan göra tillsammans och vad det är bättre att var och en gör på sin egen bekännelses grund. Till exempel i det humanitära arbetet och i arbetet med att sprida lämpligt evangelisationsmaterial och trycka Biblar har vi samarbetat. Som »gäster« på våra ordinationsgudstjänster (prästvigningar) har vi alltid också bjudit in representanter för sådana kyrkor som godkänner våra dop.

Samtidigt som vi har velat vara öppna och gästfria har vi också velat vara trogna mot Ordet och vår lutherska bekännelse. På grund av klarheten i Kristi instiftelseord vid nattvarden har vi krävt att de som kommer till nattvarden ska bekänna det bokstavliga

innehållet i instiftelseorden i tro, utan några tillägg av det mänskliga förståndet. Till följd av detta har vi i praktiken endast bjudit in döpta, som tror i enlighet med den lutherska bekännelsen, till nattvardsbordet för att ta emot Kristi kropp och blod i brödet och vinet, dock så att vi använt pastoralt omdöme beträffande vissa gäster. De gäster som har en annan bekännelse har vi bjudit in till nattvardsbordet för att ta emot välsignelsen. Själva går vi naturligtvis inte heller till nattvard hos dem som har en annan bekännelse.

Gemenskap, öppenhet och ärlighet har överraskande fört oss in i fruktbara situationer där vi fått vittna. När alla är öppna kan man gå på djupet i samtal om trons hemligheter. Jag tror att vi har fått undervisa många av våra vänner om djupen i rättfärdiggörelseläran ur en ny synvinkel, som de i sin egen bekännelse inte har kommit att tänka på. Vi har också själva fått nya lärdomar under dessa samtal. I allt detta har det varit uppmuntrande att om och om igen kunna konstatera hur grundligt arbete våra reformatorer utförde. Vi har ett Guds ord som håller, och katekeserna är beprövade kartor som leder oss till en djupare förståelse av Ordet. Vi behöver inte vika ifrån dem och söka oss till andra bekännelser! Vi kan med glädje fortsätta som lutherska kristna. +

Vesa Pöyhtäri

Zions Missionstidning

FÖR 80 ÅR SEDAN

DET FOLK, SOM FÖRTRÖSTAR PÅ HERREN, skall aldrig komma på skam. Herrans tuktan är ljuvlig, och agan lär oss att giva akt på ordet. Det ord som är utgången ur Herrans mun, är fast som döden, och Hans nåd är utsäglig. I Honom leva vi, röras och hava vår varelse. Varför misströsta i provningens stund? Då nöden är som störst, är hjälpen som närmast. Då döden syns för ögonen, så att mänsklig utväg är slut, har Zions Gud alla tider tagit rodret i sin hand och styrt till det mål, som Hans bestämda råd har sett för gott att uträtta bland det folk, som om än i stor svaghet har satt sin tillit till Honom och lyssnat till Hans bud och rätter, fast synden vidlåder, gensträvighet och olydnad besvärar och klenmodighet avkyler hjärtat, så att liknöjdhetens sömn vill fördärva all Guds rikes bestyr, så att sömnaktigheten lik en vålnad förskräcker evighetsvandraren på livets smala väg.

Men likväl följer Guds vakande öga vår väg, och vår odödliga ande ropar oupphörligt: Abba, käre Fader, utan att kunna forma ord inför Faderns ansikte, vad andans begär är. När själva fienden tror sig ha vunnit spelet, då han har försökt få en kristen till misströstans dy, ljuder den ljuvliga evangeli stämman: hav tröst, var frimodig, jag är din Gud, den gode herden lever, han vårdar sin hjord, han är ännu densamme, han är ännu vår förebedjare. Skåda Örtagårdens kamp i Getsemane! Lyfta blicken till Golgatas mittersta kors, följ fotspåren till uppståndelsens segerri-

ka fält, lyssna till fridens hälsning, då Jesus uppsöker bedrövade lärjungar bakom lykta dörrar. Hör budskapet om syndernas förlåtelse och skoda fullmaktens eviga värde: »vilka I förlåten synderna, dem förlåtas de«. Hör nu med dina egna öron vittnesbördsordet!

Tro i Herrans Jesu namn och dyra blod alla synder förlåtna. När Jesu blods bestämelse vederkvicker själen och Jesu namns välsignelse rör hjärtesträngar, då utbrister själen: Huru stor är Du Immanuel? Huru vidsträckt är icke Din makt! Huru härlig är Du Konungarnas konung och herrarnas Herre i Din konungsliga prakt? Huru skön är Du icke i den skrud, som Din moder har krönt dig med på din bröllopsdag och ditt hjärtas fröjdsdag, då Du med utsräckta händer i blodig gestalt, med törnekronan på huvudet, ropar: »allt är fullkomnat!« Det betyder: Kommen till mig, I alle, som arbeta och ären betungade, jag vill vederkvicka Eder!

Jesus är densamme i dag och i går och desslikes i evighet. Vi får räkna vår Herres Jesu Kristi tålmod till vår salighet. Han är vår Konung. Han är vår Försvarare. Han är vår själs biskop. Lyssnen, kära vänner och reskamrater, inbjudan till Lammets bröllop, huru Herdens röst kallar oss, huru ljuvlig Hans stämman ljuder ännu bland Zions innebyggare: Jag är den Gode Herden. Jag låter mitt liv för fåren! +

Maria Ventus

Kallad till Herrens tjänst

EVANGELIERNA I NT BERÄTTAR att Jesus hade många lärjungar som följde honom, men tolv av dem stod honom speciellt nära. Därför brukar man ofta tala om Jesu tolv lärjungar. När lärjungarna blir kallade så är det inte lärjungarna själva som frågar om de får bli Jesu lärjungar. Det är Jesus själv som kallar och utväljer dem till sin tjänst. För att kunna följa Jesus behöver lärjungarna lämna allt. I stället för att fänga fiskar, ska de fänga människor.

GUD HAR GENOM HISTORIEN KALLAT TILL TJÄNST

Det är inte enbart Jesu lärjungar som blivit kallade till Herrens tjänst. I 2 Mos 3 beskrivs hur Herren kallar Mose till tjänst vid den brinnande busken i öknen. Mose valdar sin svärfars får men också han får lämna allt. Herren kallar honom för att befria Israels folk undan förtrycket i Egypten. Mose är ängslig inför uppgiften och frågar Herren: *»Vem är jag, att jag skulle gå till farao, och att jag skulle föra Israels barn ut ur Egypten. Vad ska jag svara dem när de frågar; vem har sänt mig, och vad är hans namn?»* Gud svarar Mose: *»Jag Är har sänt dig.»*

När Herren kallar Jesaja så klagar han på samma sätt som Petrus över sin syndighet. Jesaja säger: *»Ve mig, jag förgås! Ty jag är en man med orena läppar och jag bor ibland ett folk med orena läppar.»* Jesaja såg sig inte värdig att bli kallad till Herrens tjänst. Då flyger en seraf fram och rör vid Jesajas läppar och säger: *»När nu detta har rört vid*

dina läppar, har din missgärning tagits ifrån dig och din synd är försonad.» Nu är Jesaja redo att gå ut och predika och när Herren frågar: *»Vem ska jag sända?»* svarar Jesaja: *»Här är jag, sänd mig.»*

När Herren kallade Saulus till tjänst så var problemet inte bara att han var en syndare, utan han hade också en ovilja att bli kallad. Saulus förföljde Guds församling och i sin mordlust mot Jesu lärjungar förföljde han kristna ända tills Gud stannar Saulus på vägen till Damaskus. Men Paulus får upprättelse och blir ett redskap som Herren hade utvalt för att predika hans namn bland hedningarna.

GUD FORTSÄTTER ATT KALLA TILL TJÄNST

Gud vill att evangeliet, det glada budskapet, ska nå ut till alla människor. Därför fortsätter han att kalla folk till tjänst. I missionsbefallningen, Matt 28:18, säger han till sina lärjungar: *»Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar!»*

Petrus skriver i sitt första brev, kap 2: *»Men ni är ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk för att ni ska förkunna hans härliga gärningar.»* Varje kristen, varje man och kvinna, hör till detta prästerskap. Guds ord uppmanar både män och kvinnor att ha omsorg om sitt eget, och andras, gudsförhållande.

Jag tror inte att det kan undgå någon att det är män som Herren kallat till apostlar. När Paulus skriver sina brev så kan det heller inte undgå någon att han framhåller att

Kallelsen av Matteus. Konstnären Caravaggio (1571–1621) framhäver det förvånande i att Jesus väljer att kalla just en föraktad tull-indrivare till att bli hans lärjunge.

det är män som Herren kallat till herdeämbetet, att det är män som är kallade att undervisa och predika i församlingen, och att det är män som är kallade att vara en herde för hjorden.

Hur ska man förhålla sig till den bibliska ordningen? Tillåter inte Gud att kvinnor vigs till präster? Är det verkligen emot Guds vilja att kvinnor är församlingsledare och predikar vid gudstjänster? *»Har Gud verkligen sagt«* att herdeämbetet i församlingen tillhör män?

Ibland kan det kännas bekvämt att inte ta ställning i frågan. Men den viktigaste frågeställningen i hela diskussionen om kvinnoprästfrågan är: hur förhåller jag mig till det som Gud har sagt i sitt Ord?

Jesus säger: *»Om ni förblir i mitt ord är ni verkligen mina lärjungar, och ni ska förstå sanningen och sanningen ska göra er fria«* (Joh 8:31). Jesus sätter ett villkor, ett villkor där du väljer antingen eller. Om vi vill förbli hans lärjungar så måste vi också förbli i hans ord, och om sanningen ska göra oss fria så måste vi också förbli i sanningen. Vi

kan inte mena oss förbli i Guds ord om vi på samma gång handlar emot det som Gud säger i sitt Ord.

När Paulus argumenterar för mannens och kvinnans olika uppgifter i församlingen så gör han det inte för att framhäva sina egna åsikter. Inte heller att det skulle gälla bara för en viss kultur eller en viss tid. Inte heller att det skulle gälla bara en viss församling i Korint. I stället hänvisar Paulus till fyra andra saker: till skapelsen, till syndafallet, till lagen och till Herrens bud!

I 1 Tim 2 skriver Paulus: *»Jag tillåter inte att en kvinna undervisar eller gör sig till herre över mannen, utan hon skall leva i stillhet«* och därefter hänvisar Paulus till skapelsen och skriver: *»eftersom Adam skapades först och sedan Eva«*. Sedan fortsätter Paulus med att hänvisa till syndafallet och skriver: *»Det var inte Adam som blev bedragen utan kvinnan blev bedragen och gjorde sig skyldig till överträdelse.«*

1 Kor 14:33–34 skriver Paulus: *»Ty Gud är inte oordningens Gud utan fridens. Liksom kvinnorna tiger i de heligas alla försam-*

lingar skall de tala i era församlingar. De får inte tala utan underordna sig som också lagen säger (då hänvisar Paulus till 1 Mos 3). Vill de veta något skall de fråga sina män där hemma. Ty det är en skam för en kvinna att tala i församlingen.» När Paulus förbjuder kvinnor att tala, så syftar han på när folket är samlade till gudstjänst, när det är fråga om att offentligt lära i församlingens gemensamma gudstjänst.

Längre fram i Korintierbrevet 14 skriver Paulus: »Om någon menar sig vara profet eller andligt utrustad, skall han inse att det jag skriver till er är Herrens bud.» Det som Paulus skriver är alltså inte hans egna åsikter, utan det är Herrens bud.

Sammanfattningsvis kan man säga att inget av dessa argument som Paulus använder i sina brev har med kultur att göra, inte heller med tid eller plats, eller att det skulle gälla en enskild församling. Paulus hänvisar i samtliga fall till Guds ord.

Ibland används Gal 3:28 som argument för att försvara kvinnor som präster. »Här är inte jude eller grek, slav eller fri, man och kvinna. Alla är ni ett i Kristus.» Men den versen handlar inte om församlingens tjänst. Den handlar om att män och kvinnor har samma värde i relation till rättfärdiggörelsen och frälsningen. Män och kvinnor är jämställda i Kristus Jesus. Genom tron får båda syndernas förlåtelse, genom tro är båda rättfärdiga och jämlika inför Gud. Men jämlikhet inför Gud innebär inte att mannen och kvinnan måste ha samma uppgifter i församlingen.

Ofta kan vi uppfatta en underordning som något negativt. Men Bibeln ger inte en negativ klang i uttrycket underordna sig, tvärt emot är det att följa ett Kristus-mönster. I 1 Kor 15:28 skriver Paulus: »Och när allt har blivit lagt under honom, då skall Sonen själv underordna sig den som har lagt allt under honom, för att Gud skall vara allt

i alla.» Jesus underordnade sig själv då han tog dina och mina synder på sig. Han underordnade sig Guds dom och dog för allas synder, för att du och jag en gång skulle ha en möjlighet att bli saliga.

KVINNOR I FÖRSAMLINGENS TJÄNST

Blir då kvinnan utan uppgift i församlingens? Svaret på den frågan är nej. På samma sätt som männen är kvinnorna också en del av det allmänna prästadömet. Paulus uppmanar också kvinnor att be, att lovsjunga och att dela Guds ord när de samtalar med andra människor.

Och när det är fråga om att undervisa så anger Paulus flera exempel när kvinnor gör det, utan att det går över den gräns som han gett. I brevet till Titus uppmanar Paulus kvinnorna att vara lärare i det som är gott och undervisa andra kvinnor. I 1 Tim 5 ger Paulus församlingsinstruktionen för kvinnor när det gäller gästfrihet, barnuppföstran och att hjälpa nödlidande.

»PÅ DIN BEFALLNING«

När lärjungarna underordnar sig sker också undret. I Lukas femte kapitel kan vi läsa om hur lärjungarna hade arbetat hela natten, men inte fått något. Jesus uppmanar dem ändå att lägga ut näten och säger: »Far ut på djupt vatten och lägg ut era nät till fångst.»

Petrus försöker förklara för Jesus att de nog har försökt, och att det inte är någon idé: »vi har ju fiskat hela natten, men inte fått något.» Men så säger Petrus: »Men på din befallning vill jag lägga ut näten.»

Trots att Petrus inte förstår, och trots att Petrus anser att det är fel tidpunkt att fiska, så väljer han att underordna sig. Petrus väljer att lyda, att lita på Jesu ord. Och just då sker undret. De får så mycket fisk att de inte klarar av att dra upp den själv. +

Kjell Östman, teol.stud.

NÄR TILL JORDAN VÅR HERRE DROG

BILD: JOSH APPEGATE • UNSPLASH.COM

1. När till Jordan vår Herre drog,
Guds vilja där fullgjordes.
Han av Johannes dopet tog
och med Guds Ande smordes.
Ett nådens bud han gav oss då
som vi får saligt kalla.
Från synd vill han oss rena så.
Han vill oss frälsa alla
från att i domen falla.

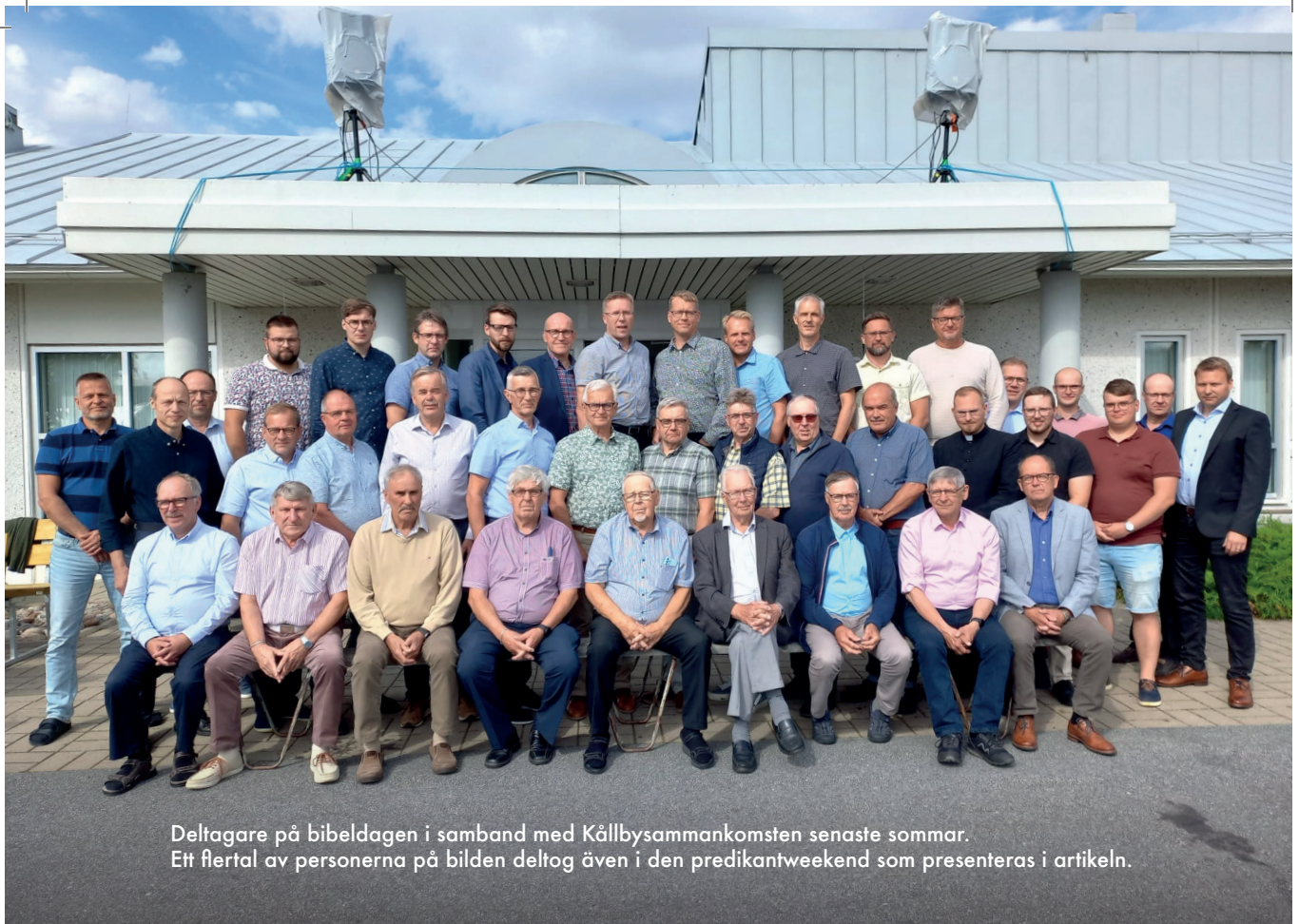
2. Där blir Guds vilja uppenbar
i gärningen och orden.
Guds röst från himlen ljuder klar
och vittnar att på jorden
är Sonen den som frälsning ger
och som sin Far behagar.
Och Anden, som här sändes ner,
med helig kraft ledsagar
hans gärning alla dagar.

5. Vår Frälsare, som dyrt oss köpt, vi hör i ordet lova
åt den som tror och som är döpt det nya livets gåva.
Så får i tron vi fatta mod: oss intet skall fördärva,
ty Kristus kom att med sitt blod oss barnarätt förvärva.
Guds rike får vi ärva.

3. Vi bör betänka väl
vad Gud i skriften säger
och alltid minnas vad vår själ
i dopets gåva äger.
Ett livets bad det vattnet är,
men vatten ej allena:
med ordet är ock Anden där
som samvetet kan rena
och oss med Fadern ena.

4. Vår Herre Krist de sina bjöd
att gå kring världen vida
och ordet om hans liv och död
till jordens ändar sprida.
I dopet nåd av Gud vi får
som synden övervinner,
så vi hans stränga dom består
och frid och frälsning finner
och sist till himlen hinner.

Texten, som är skriven av Martin Luther, ingår som psalm 210 i Psalmboken.

Deltagare på bibeldagen i samband med Kållbysammankomsten senaste sommar.
Ett flertal av personerna på bilden deltog även i den predikantweekend som presenteras i artikeln.

Predikantweekend hösten 2023

GUDS FRID!

I oktober var predikanterna inom LFF samlade på Pörkenäs lägergård till en årlig predikantweekend. Programmet började med mat på fredag eftermiddag och efter maten samlades vi i klassrummet i huvudbyggnaden. Per-Ole Hjulfors höll inledningsbön. Olav Vikström valdes till ordförande och Per-Ole Hjulfors till sekreterare.

Olav informerade om aktuella ärenden inom LFF, varefter den nya verksamhetsledaren för hemlandsmissionen, undertecknad, presenterade sig. Efter presentationen informerade Per-Ole om hemlandsmissionens verksamhet. Mot slutet av

kvällen presenterade arbetsgruppen som utreder alternativ till medlemskap i Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland ett utkast av rapporten. Presentationen hölls av Kaj Fagerholm och Sven Grankulla. Som sista ärende diskuterades skolelevernas hälsa och våld i hemmen med anledning av artiklar i lokalpressen och ett brev, från medlemmar som jobbar med barn, som kommit till predikanterna. Som avslutning höll Kjell Östman avslutningsbön utgående från 5 Mos 31:6–8.

Efter en natt, som blev kort efter bastu och diskussioner, fortsatte programmet på lördag morgon med att Kjell Asplund höll

morgonbön och utgick från Rom 10:15. Efter morgonbönen presenterade Vesa Pöyhtäri LFF media med betoning på *Sions Missionstidning* och radioverksamheten. Robin Heikkilä som varit anställd på 50 % som medieassistent går upp till 100 % tjänst från årsskiftet och fick också presentera sig. Efter det höll Martti Vähäkangas en inledning om ämnet »Vad skall jag predika«. Efter diskussioner blev det mat.

Den andra halvan av lördagens program började med att under-teknad höll en inledning om »Predikant/Herde – Vad är vi välsignade till?« Som sista ämne hade psykiatermeritus Sven Nyman ett anförande om mental ohälsa och själavård med utgångspunkt i hans digra erfarenhet av psykiatri och med en personlig prägel.

Jag bad Kjell Asplund att han skulle berätta om hur han upplevde sin första predikantweekend – du kan läsa om hans erfarenheter här intill.

Med önskan om Herrens välsignelse. +

Daniel R Asplund

»... en fin och välsignad upplevelse för mig«

Jag blev i år inbjuden av Per-Ole Hjulfors att delta i predikantmötet vid Pörkenäs. För mig var det första gången som jag deltog på svenskt håll. Nejdens predikanter och präster delade med sig av erfarenheter, höll inledningar och utbytte personliga erfarenheter av de teman och frågor som diskuterades.

Det var både intressant och givande att umgås och bättre bekanta sig med mer och mindre bekanta deltagare.

Ålderskillnaderna mellan deltagarna var ganska stora. Men typiskt för sådana här tillfällen är att det spelar liten roll när man diskuterar frågor som angår kristen tro. Jag upplevde att vi alla är lärjungar som tjänar en och samma Herre.

För mig som inte längre bor i Karleby-/Jakobstadstrakten fick jag en uppdatering av läget inom LFF och aktuella saker som berör nejdens folk och församlingar. Stämningen mellan bröderna var god och jag upplevde att vi vågade ställa frågor, lägga fram våra åsikter och delta frimodigt i diskussionerna.

Veckoslutet i Pörkenäs blev en fin och välsignad upplevelse för mig, ett extra tack åt Sven Nyman för att du berättade om minnen från ditt arbete. Bastun vid havet, den utmärkta maten och de fina diskussionerna tackar vi också Gud för.

Kjell Asplund

GUDS VAPENRUSTNING

BILD: DAVID FORSBLOM

GUDS FRID KÄRA ÄLSKADE VÄNNER och ett välsignat gott nytt år 2024!

Ett nytt år har börjat. År 2023 har blivit 2024. Allt som har varit, och allt som skall komma, får vi överlämna i Guds varma och inneslutande händer.

Tid som gått och tid som kommer,
allt utav din hand vi får.
Hjälp oss att i frid och kärlek,
vi kan leva där vi går.
Käre Gud, välsigna du detta år som
börjar nu – och var ljuset du.

Så ville jag börja denna skrivelse till er. Det är viktigt att vi lägger våra små händer i

Herrens starka händer varje dag, eftersom han lovat vara med både i stort och smått. Herren var med år 2023 och Herren kommer att vara med år 2024. Detta enda är nog för oss och ingenting skall fattas oss när vi på nytt och på nytt får påminna oss om detta.

Ett nytt år för med sig nya dagar, nya utmaningar, okända stigar, liv som föds och liv som slocknar, ett liv som vi inte vet något om. När det nya året nu tar vid så tänkte jag att vi går igenom Guds vapenrustning.

Vad är då Guds vapenrustning? Så här står det i Bibeln, i Efesierbrevet 6, vers 11–18:

Hämta nu styrka hos Herren, av hans oerhörda kraft. Ta på er Guds rustning, så att ni kan hålla stånd mot djävulens lömska angrepp. [...] Ta därför på er Guds rustning, så att ni kan göra motstånd på den onda dagen och stå upprätt efter att ha fullgjort allt. Stå alltså fasta, spänn på er sanningen som bälte och klä er i rättfärdighetens pansar och sätt som skor på era fötter villigheten att gå ut med budskapet om fred. Håll ständigt trons sköld framför er, med den skall ni få den Ondes alla brinnande pilar att slockna, och grip frälsningens hjälm och Andens svärd, som är Guds ord. Gör det under åkallan och bön, och be i er ande varje stund. Därför skall ni hålla er vakna och aldrig tröttna i er bön för alla de heliga.

Kära vänner! Nu klär vi oss i Guds vapenrustning och i kärlek till varandra. Vi börjar året i Guds hand, innesluter allt i Hans händer och ber för det nya året med dessa enkla ord:

Vi flyr i din famn,
vi alla är kallade efter ditt namn.
Ja Herre, vi är alla dina,
så låt då ditt ljus för oss skina.

Sions sånger 15:5

Gode Gud, välsigna detta nya år och bli vårt ljus. Amen. +

Ingrid Tupeli

FRÄLSNINGENS HJÄLM

En hjälm skyddar huvudet. När vi följer Jesus och gör det som han vill att vi ska göra så skyddar vi vårt huvud och vårt sinne.

TRONS SKÖLD

Tron på Jesus Kristus är som en skyddande sköld. När vi tror på honom som bär allt i sina händer är det lättare att leva och göra bra val, även om det ändå kan vara svårt.

SANNINGENS BÄLTE

Ett bälte håller upp allt och skyddar oss. När vi håller fast vid Bibeln, som är sann, så blir vi starkare och har lättare att sträcka på oss.

RÄTTFÄRDIGHETENS PANSAR

Ett pansar skyddar hjärtat. När vi älskar Gud med hela vårt hjärta och försöker hålla hans bud så välsignas vi och får gå med ett glatt hjärta.

VILLIGHETENS SKOR

Skor skyddar fötterna. Vi försöker följa i Jesu Kristi fotspår så att vi kan leva med honom en dag.

ANDENS SVÄRD

Ett svärd slåss mot sådant som är fel. Anden hjälper oss, när vi ställs inför dåliga eller svåra saker. Genom att lyssna på Anden blir vi skyddade.

Presentation av nya verksamhetsledaren för hemlandsmissionen

FÖR MIG BÖRJAR MIN BERÄTTELSE med Herman och Ida Snellman på ena sidan och Ernst och Signe Asplund på andra sidan. Herman och Ida var min morfars föräldrar och Ernst och Signe min farfars föräldrar. Min morfar och mormor var Jarl och Hjördis Snellman, medan min farfar och farmor var Rolf och Siri Asplund. Mina föräldrar heter Raul och Ann-Sofi (Annpi) Asplund.

Mina första 17 år bodde jag i Överesse i Pedersöre, och sedan hann jag bo en liten tid i Bennäs innan jag gifte mig med Heidi Ahlö från Bosund och flyttade till Åbo. I Åbo jobbade jag i tre år, och därefter studerade jag teologi på Åbo Akademi i fem

år. Under åren vi bodde i Åbo föddes också våra två äldsta flickor. Efter att jag fått min magisterexamen flyttade vi till Vasa. I Vasa jobbade jag inom husteknik i drygt sju år och vår tredje flicka föddes. Efter Vasatiden styrde Gud oss till Bosund där vi har bott sedan 2021. Strax efter flytten till Bosund sa jag upp mig från mitt jobb och startade ett företag med inriktning på husteknik, byggnad och fastigheter.

När jag hade varit företagare i lite över ett år ringde LFF:s ordförande Olav Vikström upp mig. Det var i april 2023, och han frågade om jag kunde tänka mig att bli verksamhetsledare för hemlandsmissionen för LFF. Det samtalet stannade mitt liv. Jag satt ute på trappan och kände att Gud ledde in mig på en ny väg. Sedan mina studier i Åbo hade jag väntat på Guds kallelse. Trots att jag kände mig otillräcklig och olämplig för uppdraget kunde jag inte tacka nej när Gud genom Olav kallade.

LFF har för mig varit en organisation som gått från att gemensamt äga stormötesutrustning och ge ut *Sions Missionstidning* till att koordinera och leda en stor del av den verksamhet som är gemensam för föreningarna inom LFF.

Under den korta tid jag hunnit jobba för

Sedan mina studier i Åbo hade jag väntat på Guds kallelse. Trots att jag kände mig otillräcklig och olämplig för uppdraget kunde jag inte tacka nej när Gud genom Olav kallade.

LFF har jag insett att LFF är mycket mera än det jag kände till. Det är hundratals personer som varje månad arbetar för att verksamheten ska fungera. Vi anställda är med och koordinerar och hjälper till, men det är de frivilliga arbetarna som gör största delen av arbetet.

Nu när jag har fått förtroendet att tjäna som verksamhetsledare för hemlandsmissionen inom LFF är min uppgift att leda och koordinera missionen i Finland. Det betyder att jag tillsammans med utskottet för hemlandsmissionen har det ambitiösa målet att verka för att alla i Finland ska ha Jesus som sin Herre och Frälsare. Sedan får jag

också arbeta tillsammans med de andra anställda och ta del av utskottens arbete.

I LFF:s stadgar finns syftet med förbundet, och det syftet får vara vår ledstjärna: »§2 Förbundets syfte är att främja och utveckla kristen missions- och väckelseverksamhet i enlighet med Bibeln, missionsbefallningen och lutherska bekännelseskrifter.«

Till detta arbete behöver vi era böner, ert frivilligarbete och ert ekonomiska bidrag. Tack för att ni gör det här arbetet möjligt.

Herren välsigne dig. +

Daniel R Asplund

Att vara vän och fiende till Gud

BILD: UNSPLASH.COM

GUDS FRID UNGDOMAR! Många av oss har vänner som inte är kristna. Hur ska vi enligt Bibeln förhålla oss till det? Vem är våra vänner och vem är våra fiender? Hur ska vi se på oss själva? Ibland kan man också till och med höra någon tala om sig själv som sin värsta fiende, eller känna sig sviken av någon som man trodde var en nära vän.

På engelska finns det ett intressant ord: *frenemy*. Ordet är hopsatt av orden *friend* (vän) och *enemy* (fiende). En av betydelserna till ordet är en låtsad vän som egentligen är din fiende. Jag skulle vilja använda det, men ändra på betydelsen av ordet lite. Vi kan å ena sidan kalla oss kristna, *frenemies* till Gud. Fiender till Gud i den bemärkelsen att vi har synden som bor i oss som leder till en fiendskap mot Gud. Å andra sidan är vi också vänner till Gud för att vi tror på Kristus och hör till honom. Som vän sviker Gud oss aldrig, men vi sviker ofta Gud.

Vi är också *frenemies* till djävulen. Vi ser alltid i vår egen köttsliga natur en vän till djävulen efter syndafallet. Han är ock-

så i verklig mening vår fiende eftersom han söker efter att fälla oss bort från tron på vår frälsare, Herren Jesus Kristus. Redan strax efter skapelsen från ser vi att det råder fiendskap mellan ormens avkomma, det vill säga den onde och dem han har i sin makt, och kvinnans avkomma Jesus, och de som tror på honom (1 Mos 3:15). Djävulen och Gud kan aldrig bli vänner eftersom djävulen alltid har ett ont sinnelag, medan Guds sinnelag är gott.

Vi konstaterar ofta som David: »*Fienten jagar min själ, han trampar mitt liv till marken, han lägger mig i mörker likt dem som länge har varit döda*« (Ps 143:3). Denna fiende har ingen som helst omsorg om vår frälsning. Nej, tvärtom vill han att vi ska dö den eviga döden och strävar efter att locka oss att enbart tänka på det jordiska, så att vi till sist ska glömma Andens kallande röst, Faderns nådefulla famn och frälsarens Jesu fullbordade verk.

Vi tänker många gånger alltför jordiskt och glömmar att vi är Guds barn och hans

efterföljare. Vilken stor sorg att det ska vara så. Vi får utbrista som psalmförfattaren David: »*Gå inte till doms med din tjänare, för ingen levande är rättfärdig inför dig*« (Ps 143:2). Ja, vi människor är inte rena när vi granskar vårt inre tankeliv, våra bristfälliga ord och gärningar fläckade av synden.

Om vi då hos oss själva ser både en vän till Gud och en fiende till Gud. Hur ska vi då se på våra vänner som inte ännu har vänskapen till Gud genom tron? Svaret är att vi ska vara vaksamma när det gäller hur de ibland omedvetet eller medvetet försöker förhindra oss från att gå till kristna samsamhang, eller kommer med andra alternativ. Paulus talar om att vissa människor är fiender till Kristi kors:

Det jag ofta sagt er, det säger jag nu med tårar: många lever som fiender till Kristi kors. De kommer att sluta i fördärvet. De har buken till sin gud och sätter sin ära i det som är deras skam, dessa som bara tänker på det jordiska. Men vi har vårt medborgarskap i himlen, och därifrån väntar vi Herren Jesus Kristus som frälsare (Fil 3:18–20).

Vilka är då dessa som lever som fiender till Kristi kors och evangeliet? Det är de människor som inte vill lyssna när det glada budskapet om Herren Jesus bjuds ut. Det är de som tror sig vara tillräckliga inför Gud med deras egna gärningar och verk, eller som helt förnekar hans existens. Det är dessa som hatar när Bibeln och de kristna talar om synd eftersom det dömer det utsvävande liv de vill leva. De kan också räknas vara våra fiender i den mån de vill få tystat ner den kristnes kallande röst, eller lockat oss bort från Jesus och ställen där Ordet predikas. Vad ska vi då tänka om de människor som inte tror på Kristus? Ska

vi uteslutande räkna dem som fiender och inte predika evangeliet om Jesus för dem? Nej, absolut inte. Paulus talar om våra ursprungliga fiender i Efesierbrevet 6: »*Vi kämpar inte mot kött och blod, utan mot furstarna, mot makterna, mot världshärskarna här i mörkret och mot ondskans andemakter i himlarymderna.*« För alla människor finns det endast en möjlighet att bli Guds vän och det är genom tron. Varför? Eftersom människan kan bli Guds vän enbart av nåd för Kristi skull.

När vi nu har insett att Gud älskar alla människor, och att de som inte tror på Kristus är vilseförda, så får vi be om mod att vittna för våra medmänniskor om domen och frälsningen, om synden och om nåden. Det är inte ännu för sent. Ännu står nådens dörr på glänt för alla som omvänder sig och tror. Var glad! Herren kallar oss från ett liv i synd till ett liv i hans rättfärdighet.

När vi hör om fienderna som Paulus nämnde i Efesierbrevet får vi utbrista med David: »*Rädda mig från mina fiender, Herre, hos dig söker jag skydd*« (Ps 143:9). Vi har ingen annan tillflykt än Herren och hans nåd när fienderna tränger in på oss. När vi tror på honom så får vi hans goda gärningar tillräknade oss och våra onda gärningar blir hans. Han tar våra synder på sig och vi får hans rättfärdighet. I psaltarpsalmen läser vi: »*Herre ge mig liv för ditt namns skull, rädda min själ ur nöden i din rättfärdighet*« (143:11). Vi har tröst och skydd under Jesu namns beskydd. Dit når inte fiendens makt så länge vi stannar i det namnet. Vi har ju himmelskt medborgarskap och vänskap med vår Herre och frälsare redan här på jorden. Vi får våra synder förlättna i Jesu namn och blod. Vi får be Gud att Han alltid skulle bevara oss under Jesu namns beskydd. ✚

Kevin Nyfelt

A person's hand is visible holding a dark book, likely a Bible. From the top of the book, a multitude of small, glowing particles in shades of blue, purple, and white are being released, creating a magical or divine atmosphere. The background is a warm, out-of-focus orange and brown, suggesting a sunset or a fire.

Bibelskolor i Norden

BILD: PRISCILLA DU PREEZ • UNSPLASH.COM

Vill du studera Bibeln? Eller vill du studera vidare i teologi? I den här artikeln presenterar vi några exempel på lutherska bibeltrogna skolor som finns i Skandinavien. Obs! Du kan även få statligt studiestöd för vissa skolor.

Församlingsfakulteten i Göteborg (FFG)

Simon Nyfelt är från Bosund och studerar Bibeln och kristen tro på en bibelskola i Göteborg. Simon presenteras i bibelskolans broschyr: »Efter ett andligt uppvaknande, som också väckte intresset för teologin till liv, beslutade sig Simon för att lämna arbetet som båtbyggare och söka in till FFG. Vänners rekommendationer, samt en inblick i huset på Corpus Christi konferens i Göteborg 2022, gjorde valet enkelt för Simon. Han önskade ett konfessionellt sammanhang med Bibeln i centrum och trivs mycket bra med undervisningen och andaktslivet på FFG, en plats att växa i för tron och att rustas för arbetet med att nå ut. Simon nämner särskilt den pastorala ramen som ett plus med studierna.«

Församlingsfakulteten är känd i Sverige för sin trofasthet för Bibeln. Rektor Torbjörn Johansson beskriver skolans bibelsyn utgående från Ps 119:105: »Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig.« Det som är själva upprinnelsen till Församlingsfakulteten är den höga synen på Guds

ord, övertygelsen om att människan har fått möjlighet att ta del av Guds tankar genom det ord som han talar och uppenbarar i Bibeln. Jesus hänvisar i evangelierna till Skrifterna som den högsta auktoriteten och säger att Guds ord är sanning. Det är Församlingsfakultetens övertygelse att det förtroende som Jesus hade för Bibeln också ska vara varje lärjunges förtroende för Bibeln. Utifrån detta och för detta vill FFG arbeta med undervisning och forskning.

Vid sidan av bibeltimmar, undervisning, gemenskap och diskussioner med studerande och läraren har bibelskolan ett omfattande teologiskt bibliotek och ett kapell med ett levande, dagligt andaktsliv. Bibelskolan har också nära kontakt med Immanuel församlingen i Göteborg där en troende församling välkomnar studerande till deras gemenskap med gudstjänster och annan verksamhet.

Mera info om bibelskolan, fakulteten och olika kurser i FFG, se: ffg.se/

Fjellheim i Tromsø

Om du är villig att lära dig norska samtidigt som du lär dig Bibeln och kristen tro finns det två platser i Norge, Fjellheim i Tromsø och Fjellhaug i Oslo. Oslo bjuder mera möjligheter även till fortsatta studier av Bibeln och teologi.

Fjellheim i Tromsø berättar om vad de har att erbjuda till studerande:

En linje – tid til hele Bibelen
På Fjellheim har vi satt av god tid til Guds ord. Det at vi ikke er linjeskole, gjør at vi kan jobbe grundig med både den store fortellingen i Bibelen og samtidig fordype oss i mange enkeltbøker og emner. Vi ønsker å gi hjelp til å se hvordan hele Bibelen peker på Jesus og samtidig vise hvordan denne boka fortsetter å tale inn i våre liv i dag. Vi vil gi plass til alle de vanskelige spørsmålene du måtte ha og vil hjelpe deg til å trenge dypere og bli tryggere i din tro. Ett år på Fjellheim vil hjelpe deg til å bygge et fundament og utruste deg for resten av livet!

5 gode grunner til å velge Fjellheim:

- FJELL // opplevelser – Som elev ved verdens nordligste bibelskole får du en unik sjanse til å oppleve fantastisk natur i eksotiske Nord-Norge!
- HEIM // fellesskap – Et fantastisk miljø med et livsnært fellesskap!
- BIBEL // fordypning – Vi ønsker å vektlegge Bibelen som Guds sanne ord til oss i dag og tilbyr solid og grundig bibelundervisning med Jesus i sentrum!
- SKOLE // disippelliv – Muligheten til å være med på eventyrlige utenlandsturer til Island, Mongolia eller Bolivia/Peru!
- VALGFAG – 20% – tilsvarende en skoledag i uka. Fordelt på ulike moduler gjennom skoleåret. Velg mellom Aktiv, Dybde og Skape.

Mera info, se: fhbs.no/

Bibelskolor i Finland

Bibelskolan i Ryttylä är en av Finlands mest besökta bibelskolor tillsammans med Kauniaisen Raamattuopisto och Karkun evankelinen opisto. Alla tre är också folkhögskolor och därför kan man ansöka om studiestöd från Fpa. Det som är bra med dessa bibelskolor är att man har förmånen att lära sig finska samtidigt som man lär sig Bibeln. Alla dessa bibelskolor drivs av kon-

servativa väckelserörelser som är med i Finlands teologiska institut, där också LFF är med.

Mera info, se:

- kansanlahetysopisto.fi/opiskelu/opintolinjat/pitkat-opintolinjat/
- keokarkku.fi/
- raamattuopisto.fi/raamatun-peruskurssi/

Faddrar för församlingslokal

VILL DU BLI FADDER för en församlingslokal i Albanien? LFF har hyrt en samlingslokal åt den evangelisk-lutherska kyrkan i Albanien, i Këneta, Durrës. Tanken är att den skulle bli en samlingslokal för stadsdelens barn och ungdomar samt en plats där mammabarngrupper är välkomna. Vidare skulle lokalen fungera som ett diakonicerter, en plats där det ordnas diskussionskvällar, söndagsskola, barnevenemang så som musik-/lekskola osv. All verksamhet som ordnas syftar till att nå ut till människor och ge dem möjlighet att lära känna kristna och få höra om barnavännen Jesus. Att detta skulle bli en lokal för gudstjänster är också ett speciellt förbönsämne.

Lokalen vi hyr är belägen vid den fotbollsplan där vi höll årets sommarläger i centrala Këneta, Durrës. I samma område har vi också under många års tid jobbat bland annat med söndagsskola. Till sko-

lan, där vi tidigare år hållit engelskalektioner tillsammans med finländska ungdomar under somrarna, är det bara ett par hundra meter. Lokalen är cirka 110 m², uppdelad i två rum och lämpar sig mycket väl för vår verksamhet.

Nu behövs det **förebedjande faddrar för arbetet** samt **ekonomiskt stöd**. Centret kostar cirka 400 euro/månad plus verksamhetskostnader. Med till exempel 20 faddrar som ger 20 euro i stöd per månad är hyran täckt. Om vi blir flera faddrar kan vi även utvidga verksamheten.

För mer info och anmälningar till att bli fadder för församlingslokalen, kontakta Vesa Pöyhtäri (vesa.poyhtari@lff.fi) eller Toni Heikkilä (toni.heikkila@lff.fi).

Ekonomiskt stöd betalas till:

- Mottagare: Lff utlandsmission Kristet Center
- IBAN: FI57 5567 0720 1018 43
- Referensnummer: 6127

Prenumerationer

PRISER

Finland

Prenumeration: 39 euro

Gåvoprenumeration: 24 euro

Sverige

Prenumeration: 41,25 euro

Gåvoprenumeration: 26 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Norge

Prenumeration: 41,25 euro

Gåvoprenumeration: 26 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Övriga

Prenumeration: 40 euro + porto

Obs! Betalningarna i euro.

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

PRENUMERATIONER I FINLAND

Adresskorrigeringar/register

+358 44 977 5374 • elin.nyfelt@lff.fi

Obs! Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

PRENUMERATIONER I SVERIGE

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,

95334 Haparanda

+46 9 2261041 • hans.rahkola@gmail.com

PRENUMERATIONER I NORGE

Sara Olsen, Borrsvæien 17, 9517 Alta

+47 91165805

FAKTURERING

Antero Heikkilä

+358 500 260 539 • antero.heikkila@multi.fi

TALTIDNING

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen. Kontaktperson för taltidningen är Vesa Pöyhtäri:

+358 44 217 5410 • vesa.poyhtari@lff.fi

*Välkommen på vintermöte
i Karleby 16–18.2.2024!*

*Inte bara av bröd
Ei vaan leivästä*

Mer info hittas
på www.narvila.fi.

